

Сіроштан Т.В.

УДК 811.161.2'373.611

ВІДІМЕННИКОВІ НАЗВИ ВМІСТИЛИЩ ДЛЯ ПРЕДМЕТІВ І РЕЧОВИН У НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ КІНЦЯ XVII – ПОЧАТКУ XXI СТОЛІТТЯ

Анотація. У статті розглянуто історію лексико-словотвірних типів і підтипів відіменникових назв вмістилиць (посуду, меблів) у новій українській мові кінця XVII – початку XXI століття, визначено особливості мотивації та творення таких похідних, окреслено роль і місце формантів у системі афіксальної деривації назв вмістилиць. Розв'язання цих питань дуже важливе для формування загального уявлення про словотвірний потенціал мовної системи. Аналіз фактичного матеріалу проведено на основі писемних пам'яток та лексикографічних джерел.

Ключові слова: лексико-словотвірний тип, словотвірна структура, формант, суфікс, дериват.

Аннотация. В статье рассмотрено историю лексико-словообразовательных типов и подтипов отсубстантивных названий вместилиць (посуды, мебели) в новом украинском языке конца XVII – начала XXI века, определено особенности мотивации и образования таких производных, очерчено роль и место формантов в системе аффиксальной деривации названий вместилиць. Решение этих вопросов является очень важным для формирования общего представления о словообразовательном потенциале языковой системы. Анализ фактического материала проведен на основе письменных памятников и лексикографических источников.

Ключевые слова: лексико-словообразовательный тип, словообразовательная структура, формант, суффикс, дериват.

Summary. The article studies the history of the word-forming types and subtypes of substantive nominations of receptacles (crockery, furniture) on the base of New Ukrainian language during the end of the XVII – beginning of the XXI century, denotes peculiarities of motivation and formation of such derivatives, determines the role and the place of the formants in the system of affix derivation of nominations of the receptacles. Solution of these problems is very important to build a common understanding of word-forming potential of the language system. The analysis was held on the basis of written records and lexical and graphic sources.

The study found that repository names (crockery, furniture) belong to the lexical and derivative category nomina loci, which ranks a central place in the nominative system of the Ukrainian language, so as all manifestations of human activities take place in time and space. Substantive nominations of receptacles (crockery, furniture) form lexical and derivative group with heterogeneous composition. Derivatives with such semantics were formed by using the suffix -uk and -ak in New Ukrainian language of the end of the XVII century. From the beginning of the eighteenth century their derivative activity gradually declined. Instead, suffixes -ник and -к(а) were used in this function. The formant -к(а) had the ability to combine both the proper Ukrainian and borrowed basis. In the XX century suffix -ниц(я) was activated.

Keywords: word-forming type, word-forming structure, formant, suffix, derivative.

Назви вмістилиць (посуду, меблів) належать до лексико-словотвірної категорії поміна loci, до якої мовознавці відносять також найменування приміщень різного призначення, «назви, котрі вказують на особливості ландшафту і навколишнього середовища, найменування місця перебігу дій, процесів» [14:270] тощо. Іменники з локативною семантикою посідають у номінативній системі української мови одне з центральних місць, адже всі прояви людської діяльності відбуваються в просторово-часовому континуумі. До питань словотворення поміна loci зверталися П. Білоусенко, С. Воропай, К. Городенська, В. Горпинич, Є. Карпіловська, Н. Клименко, І. Ковалик, В. Ліпич, О. Меркулова, В. Олексенко, О. Пінчук та інші мовознавці. З формально-семантичного погляду назви посуду розглядалися в дослідженні Н. П'яст. Однак ряд питань, що стосуються історії дериваційної підсистеми поміна loci, залишається нерозв'язаним. Метою статті є опис динаміки словотвірних типів і підтипів відіменникових найменувань вмістилиць для предметів і речовин у новій українській мові кінця XVII – початку XXI ст.

Відіменникові назви вмістилиць (посуду, меблів) в українській мові аналізованого періоду творилися за допомогою суфіксів **-ик, -ник, -ак, -к(а)** та **-ниц(я)**.

1. З кінця XVII ст. в обстежених джерелах трапляються похідні із суфіксами **-ик** та **-ак**, проте в подальші періоди розвитку української мови вони залишаються малопоширеними, напр.: **тхорыкі** (1673–1757 ТимчМат II 405) "гаманець зі шкірки тхора"; **чаплик** (Лис 229) "дерев'яний цебрик, прикований до колодяного журавля" від **чаплія** (СУМ XI 268) "кухарське знаряддя, за допомогою якого переносять гарячу сковороду"; **кізлик** (Гр II 242, Чаб II 170) "відгороджене місце на гарбі, де зберігається паливо в чабанів", очевидно, пов'язане із **козла, кізли** "сидіння на фаєтоні для погонича, передок" (ЕСУМ II 443); **Тобі ще черга на світі жити Та горілку коряками пити** (к. XVII УЛ-18 190), **корякі** (Б-Н 193), **коряк** (УмСп 21), можливо, від **корінь, корч** (див. ЕСУМ III 47); **баняк** (УмСп 29, СУМ I 102, Арк I 10 та ін.), **боняк** (Он I 66) "чавунний горщик, казан" від **баня** "круглий мідний посуд; невеликий глечик" (ЕСУМ I 136); **ялак** (Гр IV 539) "корито для годування собак, що знаходяться при отарі", можливо, від запозиченого з голл. через англ. ял "ялик, човен"; **ушак** (Лис 221) "великий цебер з двома вушками для годівлі худоби або для помийв".

З XVIII ст. дериваційна активність цих формантів поступово занепадає. Натомість у такій функції виступають суфікси **-ник** та **-к(а)**.

2. Деякі дослідники зазначають, що суфікс **-ник** є малопродуктивним у творенні вмістилиць [17:58], проте, за нашими спостереженнями, відіменникові назви посуду на **-ник** у новій українській мові з XVIII ст. є однією з найчисленніших і найбільш розгалужених у семантичному плані груп: **окропникі** (1717–1734 ТимчМат II 39) "посуд для кип'ятіння води"; **Чайникові** *глиняних два* (1766 ДДГ 328), **чайник** (УмСп 1097, СУМ XI 265 та ін.) "посудина з ручкою та носиком, у якій заварюють чай або кип'ятять воду";

ароматникі́ (1769 Тимч 34) "флакон для ароматичних речовин". Пам'ятки XIX–XXI ст. свідчать про зростання продуктивності цього лексико-словотвірного типу: **кашник** (Б-Н 181, СУМ IV 126) "горщик для каші"; **бальсамник** (Ж 11); **бражник** (Ж 42, Гр I 91) "чан для браги"; **відник** (УмСп 336, СУМ I 718), **водник** (Гр I 221, СУМ I 718, Лис 48) "діжка для води"; **молошник** (УмСп 443), **молочник** (СУМ IV 793) "посудина, у якій подають до столу молоко або вершки"; **бабник** (Гр I 15, Бук 20) "посуд, в якому випікають *баби* (різновид паски)"; **бразолійник** (Гр I 92) "горщик, в якому варять сандал" від *бразолія* (СУМ I 226); **кавник** (IV 67) "посудина, у якій варять або подають каву"; **салатник** (IX 18); **сметанник** (403); **помийник** (69); **мамаліжник** (Бук 275); **перчник** (Шило 198) "посудина, у якій зберігають мелений перець" та ін.

Група десубстантивів на позначення сховищ для предметів, названих початковими словами, фіксується в пам'ятках XVIII ст., напр.: **бритовникі́** (1744 ДНМ 305); **мисникі́** (КвОсн II 126), **мисник** (СМШ II 508, СУМ IV 719, Шило 174). У XIX ст. цей лексико-словотвірний тип поповнюється новотворами, напр.: **офирникі́** (Б-Н 267) "жертвник" від *офіра* "жертва"; **біжник**, **божник** (Ж 37, СУМ I 212) "поличка з образами"; **судник** (УмСп 71, СУМ IX 827) "полиця, шафа для посуду, буфет" від *суд* "посуд" (ЕСУМ VI 467). Українська мова XX ст. документує понад 20 таких утворень: **гасник** (Гр I 276, СУМ II 39) "керосинова лампа"; **драбинник** (Гр I 439) "кузов везу" від *драбина* "бічні сторони везу у вигляді драбини"; **мучник** (Гр II 45, СУМ IV 834, Лис 130) "ящик, у який падає борошно з-під каменя"; **багажник** (СУМ I 78); **брусник** (Чаб I 107, Арк I 33) "схожа на ріжок дерев'яна посудина, яка чіпляється косарем до пояса і в якій тримають брусок-точило"; **табачник** (Арк II 190).

Досить продуктивними для творення назв вмістилищ для предметів і речовин упродовж аналізованого періоду виступають похідні форманти **-арник**, **-овник** та **-аник**: **жертвникі́** (1670 Тимч 920, Гр I 480), **жертвник** (УмСп 235, СУМ II 522); **борщівник** (Ж 41, Гр I 89, СУМ I 222) "горщик, у якому варять борщ"; **кулішарник** (Гр II 322) "великий горщик, у якому варять кулешу"; **кав'ярник** (СУМ IV 67) "посудина, у якій варять або подають каву"; **глиняник** (УмСп 164, Гр I 289, СУМ II 85) "посудина, у якій розводять глину або крейду для мазання долівки, стін", **водяник** (УмСп 60, Гр I 247) "посудина для води", **золяник** (Гр II 179) "посудина для зоління шкір"; **лоз'яник** (375) "корзинка з лози"; **солом'яник** (СУМ IX 450, Лис 200, Арк II 161) "посудина, виплетена з соломи, для зберігання зерна". Деякі з наведених назв мають подвійну мотивацію, їх можна кваліфікувати і як відприкметникові похідні.

3. Найменування вмістилищ (посуду, меблів) на **-к(а)** в джерелах кінця XVII – початку XXI ст. представлені не лише новотворами, а й іменниками, успадкованими із попередніх століть.

В українській мові XVIII ст. починає оформлюватися група найменувань вмістилищ для предметів і речовин, денотативною базою яких виступають іменники на позначення матеріалу, з якого виготовлені ці предмети, або назви предметів, речовин, для яких ці вмістилища призначені, напр.: *нашли и опознали, лубку малую, которая была зі ... ягодами* (1723 ДНМ 136), пор. **лубка** (Гр II 379) "табакерка" від *луб* (ЕСУМ III 296). Кілька нових фіксацій трапляється в українській мові XIX – XX ст.: *відносила бензинку п. Банг* (1898 УкрЛисти 12); **слюйка** (УмСп 29) "банка", очевидно, пов'язане із праслов'янським **súlojъ* (ЕСУМ V 307); **варійка** (Гр I 127) "маленький горщик" від *варій* "вариво, страва" (ЕСУМ I 332); **фарфурка** (Гр IV 375) "фарфорова тарілка, взагалі тарілка"; **картонка** (СУМ IV 112) "коробка з картону для легких речей"; **ладанка** (434) заст. "маленький мішечок із ладаном або зіллям, що його забобонні люди носили на грудях як талісман"; **сітка** (IX 233) розм. "сумка, сплетена із шнурків, міцних ниток, у якій носять продукти, дрібні речі".

За допомогою суфіксів **-арка(а)**, **-ирк(а)**, **-ерк(а)**, що виникли внаслідок злиття форманта **-ар (-яр, -ир, -ер)** на позначення осіб за професією чи родом занять із суфіксом **-к(а)**, утворено такі іменники: **табакирка** (1787 Сков II 117), **кабатирка** (КвОсн I 629, СУМ IV 64), **табакерка** (Гр IV 241, СУМ X 8), **табатирка** (Гр IV 241, СУМ X 8), **табатерка** (Гр IV 241), **табачарка** (241) "коробочка для тютюну, переважно нюхального"; **вінярка** (ГалЛем 399) "півбочки"; **мазарка** (433), **мазярка** (Гр II 397) "мазниця".

В обстежених пам'ятках нової української мови з кінця XVII ст. трапляється низка найменувань вмістилищ, у словотвірній структурі яких аналізований формант виступає засобом адаптації запозичень, напр.: **кандійка** (Котл 258, Б-Н 191) "вид посудини", можливо, від запозиченого з середньогрецької мови *кандія* "майстерно зроблений дзвоник, використовуваний у трапезних монастирів" (див. ЕСУМ II 363); *давно скінчена робота валялась бездаремне по всяких конторках* (1899 УкрЛисти 152), **конторка** (СУМ IV 269) "високий письмовий стіл з похилою поверхнею й шухлядами, за якими працюють стоячи" від нім. *Kontor* "контора, письмовий стіл" (див. ЕСУМ II 557). Більше таких утворень фіксують джерела української мови XX ст.: **ташка** (Гр IV 250, СУМ X 45) військ., заст. "шкіряна сумка, яку носили на ремені через плече" від нім. *Tasche* "кишеня, сумка" (ЕСУМ V 530); **бонбоньєрка** (СУМ I 216) "гарно оздоблена коробочка для цукерок" від фр. *bonbonnière* "те саме"; **розетка** (СУМ VIII 675) "маленьке блюдечко" від фр. *rosette* "розетка; бант" (ЕСУМ V 109).

4. Відомо ще з праслов'янської мови група найменувань вмістилищ (посуду, меблів) на **-ниц(я)** в українській мові кінця XVII ст. представлена одним дериватом: *І поставив-єм траву тую на полиці́* (к. XVII УЛ-17 332), **полиця** (ГалЛем 453) із затемненою твірною основою, можливо, від праслов'янського **rolú* "основа, підлога, полиця" (ЕСУМ IV 489).

Натомість наприкінці XVII – у XIX ст. поступово набуває активності формант **-ниц(я)**, напр.: *А зинашиєдиши где руду, особно копати: и в кошницы беручи, в воді полоскати* (КЗ 272), **кошниця** (Величк 181) "плетений кошок"; **кулечниця** (1720 ТимчМат I 389) "торбинка для куль"; **помийниця** (СМШ II 530); **аряниця** (Ж 6) "бочка для аряну – козиного кисляку"; **бритовниця** (УмСп 63, Гр I 100) "фуляр для

бритви". В українській мові ХХ – початку ХХІ ст. спостерігається активний процес поповнення кількісного складу аналізованого лексико-словотвірного типу: *сілля* (ГалЛем 465) "посудина для солі"; *гусятниця* (Гр I 343) "вид великої глиняної посудини" (*гусятини*); *сахарниця* (IV 103) "цукерниця"; *сухарниця* (232); *масільниця* (1926 Саб 170) "маслянка"; *попільниця* (259); *цигарниця* (1926 Саб 293, СУМ XI 210); *оцетниця* (1926 Саб 407); *калинниця* (Он I 336) "посуд для глини, вапна", пов'язане із *кал* "суміш глини з кінським гноєм для мазання долівки"; *компотниця* (СУМ IV 252); *олійниця* (689) "посуд для олії"; *сигарниця* (СУМ IX 156); *водниця* (Он I 139) "посуд для води"; *пампушниця* (II 37) "посуд, у якому печуть пампушки"; *голешиця* (Чаб I 239) "пробірка для голок" та ін.

Суфікс **-овниц(я)**, **-івниц(я)**: *пропало у его ... кандіка мідная, пороховниця* (1723 ДНМ 137); *дробівниця* (СУМ II 420) "мішечок або коробка для зберігання дробу"; *фруктовниця* (X 647); *шротівниця* (XI 530); *борцівниця* (Он I 67) "посуд, у якому квасять буряки".

5. Найменування вмістилищ для предметів, речовин із суфіксом **-н(я)** в українській мові розгляданого періоду трапляються як виняток: *дзьобня* (Гр I 380, СУМ II 269) діал. "гуцульська вовняна торба" із затемненними мотиваційними зв'язками, можливо, від праслов'янського **zobŭ* "їжа; корм; зерно" (ЕСУМ II 63); *алейня* (Лис 25) "посуд для олії"; *бужня* (Он I 74) "божниця"; *сілля* (II 218) "дерев'яна посудина для солі; сільниця". За допомогою форманта **-овн(я)** утворено іменник *листовня* (XVIII ТимчМат I 404) "ящик для листів, портфель".

6. Конфіксальні похідні на позначення вмістилищ для предметів і речовин трапляються як виняток переважно в сучасній українській мові: *принєсено ... сермягі дві и полумысокі* (1665 Лохв 123); *полукішок* (Ж 693); *півбочок* (Гр III 156); *прилавок* (1776 ДНМ 211, Гр III 422, СУМ VII 653) "частина нерухомої лави в українській хаті під стіною від дверей до кутка; спеціальний стіл для торгівлі в крамниці, буфеті, на базарі"; *прискринок* (Б-Н 300, Гр III 438, СУМ VIII 23) заст. "невеликий ящик для дрібних речей у верхній частині бокової стінки скрині, скриньки"; *приголовок* (Ж 742) "підголів'я, кінець ліжка".

Отже, відмінникові назви вмістилищ (посуду, меблів) становлять неоднорідну за складом лексико-словотвірну групу. Похідні з такою семантикою в новій українській мові кінця XVII ст. творилися за допомогою суфіксів **-ик** та **-ак**. З XVIII ст. їхня дериваційна активність поступово занепадає. Натомість у цій функції виступають суфікс **-ник** та формант **-к(а)**, який має здатність поєднуватися як із власне українськими, так і з запозиченими основами. У ХХ ст. активізувався суфікс **-ниц(я)**.

Джерела та література:

1. Аркушин Г. Л. Словник західнополіських говірок : [у 2 т.] / Г. Л. Аркушин. – Луцьк : Ред.-вид. відд. «Вежа» Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2000.
2. Білецький-Носенко П. Словник української мови / [підгот. до вид. В. Німчук] / П. Білецький-Носенко. – К. : Наук. думка, 1966. – 424 с.
3. Величковський І. Твори / І. Величковський – К. : Наук. думка, 1972. – 192 с.
4. Верхратський І. Про говор галицьких лемків / І. Верхратський. – Львів, 1902. – 480 с.
5. Ділова документація Гетьманщини XVIII ст. : [зб. документів]. – К. : Наук. думка, 1993. – 392 с.
6. Ділова і народно-розмовна мова XVIII ст. : матеріали сотенних канцелярій і ратуш Лівобережної України. – К. : Наук. думка, 1976. – 416 с.
7. Етимологічний словник української мови : [в 7 т. / за ред. О. С. Мельничука] – К. : Наук. думка, 1982–1988. – Т. 1–5.
8. Желехівський Є. Малорусько-німецький словар : [у 2 т.] / Є. Желехівський, С. Недільський. – Львів : Друкарня тов. ім. Шевченка, 1886. – 1117 с.
9. Зіновійв К. Вірші. Приповіді посполиті / К. Зіновійв. – К. : Наук. думка, 1971. – 392 с.
10. Історичний словник українського язика / [за ред. Є. Тимченка]. – Харків–Київ : ДВУ, 1930–1932. – Т. 1. – XXIV, 937 с.
11. Котляревський І. Собрание малороссийских слов, содержащихся в Энеиде / И. Котляревський // Энеида на малороссийский язык перелицованная И. Котляревским. – СПб, 1798. – 34 с.
12. Лисенко П. С. Словник поліських говорів / П. С. Лисенко. – К. : Наук. думка, 1974. – 270 с.
13. Лохвицька ратушна книга другої половини XVII ст. – К. : Наук. думка, 1986. – 223 с.
14. Меркулова О. Конфіксальні поміна Іосі в українській мові XI – XVIII століть / О. Меркулова // Вісник Прикарпатського національного університету. – 2006. – № 15–18. – С. 270–274.
15. Онишкевич М. Й. Словник бойківських говірок : [у 2 ч.] / М. Й. Онишкевич. – К. : Наук. думка, 1984.
16. Сабалдир Г. Практичний російсько-український словник / Г. Сабалдир. – К. : Видавниче тов-во «Час», 1926. – 436 с.
17. Середа Ф. Я. Суфікс *-ик* і похідні від нього в сучасній українській мові і їх відповідники в російській та білоруській мовах / Ф. Я. Середа // Мовознавство : [зб. наук. пр.] – К., 1958. – Т. 1. – С. 53–63.
18. Сковорода Г. С. Повне зібрання творів : [у 2 т.] / Г. С. Сковорода. – К. : Наук. думка, 1973.
19. Словарь української мови : у 4 т. / [збір. ред. журн. «Києв. старина»; упорядкував, з дод. власн. матеріалу, Б. Грінченко]. – К., 1907–1909.
20. Словник буковинських говірок / [за заг. ред. Н. В. Гуйванюк]. – Чернівці : Рута, 2005. – 688 с.
21. Словник мови творів Г. Квітки-Основ'яненка : [в 3 т.]. – Харків : Харківський держ. ун-т, 1978–1979.
22. Словник мови Шевченка : [в 2 т.]. – К. : Наук. думка, 1964.
23. Словник української мови : [у 11 т.] / [ред. колегія: І. К. Білодід (гол.) та ін.]. – К. : Наук. думка, 1970–1980.
24. Тимченко Є. Матеріали до словника писемної та книжної української мови XV – XVIII ст. : [у 2 кн.] / Є. Тимченко / упорядники : В. В. Німчук, Г. І. Лиса. – Київ–Нью-Йорк, 2002.

25. Українка Леся Листи (1898–1902) / Л. Українка // Українка Леся Зібрання творів : у 12 т. – К. : Наук. думка, 1978. – Т.11. – 480 с.
26. Українська література XVII ст. : Синкретична писемність. Поезія. Драматургія. Белетристика / [упоряд., приміт. і вступ. стаття В. І. Кречотня]. – К. : Наук. думка, 1987. – 608 с.
27. Українська література XVIII ст. : Поетичні твори. Драматичні твори. Прозові твори. / [упоряд., приміт. і вступ. стаття В. І. Кречотня]. – К. : Наук. думка, 1983. – 696 с.
28. Уманець М. Русско-українській словарь / М. Уманець и А. Спилка. – Берлін : Українське слово, 1924. – 1149 с. – (Препринт / Додаток до «Зорі» 1893 року. – Львів : Друкарня Тов-ва імені Шевченка, 1893).
29. Чабаненко В. А. Словник говірок Нижньої Наддніпряниці : [в 4 т.] / В. А. Чабаненко. – Запоріжжя : ВПК Запоріжжя, 1992.
30. Шило Г. Наддністрянський регіональний словник / Г. Шило. – Львів, 2008. – 288 с. – (Серія «Діалектологічна скриня»).

Шилина А.Г.

УДК 811.161.1'42

МЕДІАЛІНГВІСТИКА КАК КОГНИТИВНО-КОММУНИКАТИВНЫЙ ДЕШИФРАТОР ИНФОРМАЦИОННО-ПСИХОЛОГИЧЕСКОЙ ВОЙНЫ

Аннотация. Статья посвящена описанию характера взаимоотношений системы языка и медиасистемы в конце XX – начале XXI ст. Результатом подобного контакта стали информационные войны, представляющие собой одну из сфер функционирования современного русского литературного языка. Научно-методологическим «ключом» в дешифровании информационной, информационно-психологической, войны выступила медиалингвистика. Ее базовые категории медиасверхтекст, медиатекст и медиажанр трансформировались в таковые и в информационно-психологической войне, которая с учетом медиалингвистических подходов идентифицируется как когнитивно-коммуникативная система-сверхтекст.

Ключевые слова: медиалингвистика, информационно-психологическая война, когнитивно-коммуникативная система-сверхтекст, медиажанр, модель медиажанра, коммуникативный ход.

Анотация. Статья посвящена описанию характеру взаємозв'язку системи мови та медіасистеми кінця XX – початку XXI ст. Результатом такого контакту стали інформаційні війни, які є однією зі сфер функціонування сучасної російської літературної мови. Науково-методологічним «ключем» у дешифруванні інформаційної, інформаційно-психологічної, війни виступає медіалінгвістика. Її базові характеристики медіасупертекст, медіатекст і медіажанр трансформувалися в подібні й в інформаційно-психологічній війні, що з урахуванням медіалінгвістичного підходу ідентифікується як когнітивно-комунікативна система-супертекст.

Ключові слова: медіалінгвістика, інформаційно-психологічна війна, когнітивно-комунікативна система-супертекст, медіажанр, модель медіажанру, комунікативний хід.

Summary. This article is devoted to the description of mutual relations of the language system and media system, which acquired bilateral nature in the end of XX – the beginning of XXI centuries. On the one hand language processes were reflected in media discourse which transformed in some kind of experimental platform for the language, and on the other hand modern mass media made some demands to the language. As the result of such “experiments” and “prescriptions” we see informational wars which present one of the spheres of modern literary Russian language functioning. Medialinguistics became the science and methodological “key” for the decryption of informational or informational and psychological warfare. Its base categories such as mediasupertext, mediatext and mediagenre were transformed in the same in the informational and psychological warfare. By the help of medialinguistical approaches this war was identified as cognitive and communicative supertextsystem which has strict local and chronological borders; topical and modal wholeness; simultaneous openness and closeness of borders; it is the formation of authors team; the ability of homeostasis (the kind of text structure); non-linearity that is displayed in dialogism, carnivalization, language game, experimental forms, mosaic of the picture of the world, performance and cross-genre.

Keywords: medialinguistics, informational and psychological warfare, cognitive and communicative supertext system, media genre, genre model, conversational move.

Начало XXI столетия ознаменовалось взаимодействием таких «человекоразмерных» систем, как язык и массмедиа: языковые процессы «апробируются» в СМИ, которые в свою очередь «выдвигают» определенные требования к языку. Во многом результатом подобных апробаций и предписаний становятся информационные войны третьего тысячелетия, лингвистическая интерпретация которых осуществляется в русле таких проблем: динамика становления значения термина «информационная война» (М.В. Геворгян, Е.С. Крестинина, А.В. Манойло) стратегии и тактики ведения информационных кампаний (С.Г. Карамурза, Г.Г. Почепцов, С.А. Тихомиров, С.А. Чукут), политическое манипулятивное воздействие (Э.В. Будаев, Г.А. Копнина, В.А. Маслова, А.П. Сковородников, А.П. Чудинов, Е.И. Шейгал), особенности политической риторики (М.И. Зверева, Г.Г. Хазагеров), языковой картины мира в информационных войнах (Л. П. Лобанова).

Дальнейшее изучение лингвистических характеристик информационной войны в качестве одной из сфер функционирования современного русского литературного языка обусловило **актуальность** настоящей